

Sygn. akt III KK 338/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Andrzej Tomczyk
SSN Marek Pietruszyński (sprawozdawca)

Protokolant Łukasz Biernacki

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Józefa Gemry
w sprawie K.W.

ukaranego z art. 124 § 1 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 22 marca 2018 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść ukaranego
od wyroku Sądu Rejonowego w L.

z dnia 20 kwietnia 2017 r., sygn. akt II W(...),

**uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w L. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

K.W. zarzucono we wniosku o ukaranie popełnienie czynu polegającego na tym, że w dniu 28 czerwca 2016 roku o godzinie 23.30 na posesji w miejscowości K.- K 27 gm. O., poprzez naniesienie cieczy nieznanego składu koloru czarnego dokonał uszkodzenia elewacji i okna budynku mieszkalnego o łącznej wartości 300 złotych na szkodę B. Sz., to jest o wykroczenie z art. 124 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy w L., wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2017 roku, sygnatura akt II W (...) uznał K.W. za winnego zarzuconego wykroczenia, wyczerpującego dyspozycję art. 124 § 1 k.w., ustalając, że wartość szkody wynosi 5000 zł i za to na podstawie art. 124 § 1 k.w. w zw. z art. 20 k.w. i art. 21 § 1 k.w. wymierzył mu karę miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin miesięcznie.

Na podstawie art. 22 ust 1 k.w. zobowiązał K.W. do naprawienia szkody wyrządzonej wykroczeniem przez zapłatę 5000 zł na rzecz B. Sz.. Obwiniony został obciążony kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez pokrzywdzoną oraz zwolniony został od ponoszenia opłat i zryczałtowanych wydatków postępowania, którymi to wydatkami obciążono Skarb Państwa.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 28 kwietnia 2017 r.

Orzeczenie to zaskarżył kasacją w całości na niekorzyść skazanego, Prokurator Generalny. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 124 § 1 k.w., polegające na uznaniu obwinionego K.W. za winnego wykroczenia z art. 124 § 1 k.w., podczas gdy czyn ten z uwagi na wartość szkody – 5000 złotych, stanowił przestępstwo wyczerpujące dyspozycję art. 288 § 1 k.k. albowiem w związku z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 1247) wartość szkody przekroczyła $\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia. Skarżący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna.

Sąd Rejonowy w L. przypisując K.W. popełnienie czynu polegającego na zniszczeniu w dniu 28 czerwca 2016 r. mienia na szkodę B. Sz. i ustalając wartość tej szkody na kwotę 5000 zł nie mógł uznać, że czyn ten stanowi wykroczenie z art. 124 § 1 k.w.

Zgodnie bowiem z treścią art. 124 § 1 k.w. w brzmieniu ustalonym przez ustawę z 27 września 2013 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247 ze zm.) wprowadzono w miejsce dotychczasowego ograniczenia kwotowego 250 zł, ograniczenie które jest

pochoďną minimalnego wynagrodzenia za pracę ($\frac{1}{4}$ minimalnego wynagrodzenia). Przepis art. 47 § 9 k.w. definiuje minimalne wynagrodzenie jako wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2002 Nr. 200, poz. 1679 ze zm.).

W dacie popełnienia zarzucanego obwinionemu czynu tj. 28 czerwca 2016 r. minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 1850 zł, a odpowiednio $\frac{1}{4}$ tego wynagrodzenia 462,50 zł (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 września 2015 r. w sprawie minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2016 r. – Dz. U. z 2015 r., poz. 1385).

W dacie orzekania w przedmiotowej sprawie przez Sąd Rejonowy w L. minimalne wynagrodzenie za pracę wynosiło 2000 zł, a zatem $\frac{1}{4}$ tego wynagrodzenia wynosiła 500 zł (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 września 2016 r. w sprawie minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2017 r. – Dz. U. z 2016 r., poz. 1456)

W sytuacji, gdy zarówno w czasie popełnienia czynu, jak i w czasie orzekania przez Sąd Rejonowy w L. ustalona wysokość szkody (5000 zł) wielokrotnie przekroczyła próg zakreślony w art. 124 § 1 k.w., czyn przypisany nie mógł zostać zakwalifikowany jako wykroczenie stypizowane w tym przepisie.

Mając na uwadze powyższe ustalenia należało uznać za zasadny zarzut kasacji Prokuratora Generalnego. Błąd który popełnił Sąd I instancji miał charakter rażący i mający istotny wpływ na treść wydanego wyroku. Skutkiem tego uznania było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając ponownie sprawę Sąd Rejonowy w L. winien rozważyć zakwalifikowanie czynu zarzucanego K. W. jako przestępstwa z art. 288 § 1 k.k.

Z przytoczonych względów orzeczono jak na wstępie.